

NIEOCIOSANY (1) *part praet pass pf*

N pl subst nieociosan(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. ociosać; poza tym w objaśnieniu s.v. nieociosaniec.

Nie obrobiony, nie ogładzony przez ciosanie: Musea Ofre nie oćiofáne kámienie z murów [...] nieyáką trochę nád gładkie á równe kámienie wychodzą Mqcz 238c.

Cf **OCIOSANY**

ZZa